

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D. a soudců Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D. a Mgr. Petra Šebka v právní věci žalobce: **nejvyšší státní zástupce**, se sídlem Jezuitská 4, Brno, proti žalovanému: **Energetický regulační úřad**, se sídlem Masarykovo náměstí 5, Jihlava, za účasti: **FVE III Tuchlovice s.r.o.**, se sídlem Londýnská 506/41, Praha, zastoupená JUDr. Petrem Wünschem, advokátem se sídlem Italská 27, Praha, o žalobě proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu ze dne 20. 12. 2010, č.j. 12717-10/2010-ERU, a ze dne 17. 2. 2011, č.j. 00936-3/2011/ERU,

t a k t o:

- I. Rozhodnutí Energetického regulačního úřadu ze dne 20. 12. 2010, č.j. 12717-10/2010-ERU, **se zrušuje** a věc se **vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Ve vztahu k rozhodnutí Energetického regulačního úřadu ze dne 17. 2. 2011, č.j. 00936-3/2011/ERU, se žaloba **zamítá**.
- III. Žalobci se **právo** na náhradu nákladů řízení **nepřiznává**.
- IV. Žalovaný **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

V. Osoba zúčastněná na řízení **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í:

Žalobce se z důvodu shledání závažného veřejného zájmu domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 12. 2010, č.j. 12717-10/2010-ERU, kterým byla osobě zúčastněné na řízení udělena licence na výrobu elektřiny na dobu 25 let, se vznikem oprávnění a termínem zahájení výkonu licencované činnosti ke dni nabytí právní moci rozhodnutí, na celkový instalovaný sluneční výkon 3,151 MW pro provozovnu fotovoltaické elektrárny Tuchlovice III (dále jen „FVE Tuchlovice“), vymezenou na pozemcích p.č. 2029/2, 2030/1, 2031, 2032/1, 2033/1, 2034/1, 2035, 2036/1, 2037/1 a 2038 v katastrálním území Tuchlovice. Žalobce se též domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 2. 2011, č.j. 00936-3/2011/ERU, kterým se mění výše specifikované rozhodnutí o udělení licence.

I. Shrnutí žaloby

Žalobce namítá, že pro vydání žalobou napadených rozhodnutí nebyly splněny podmínky stanovené zákonem č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů, ve znění do 31. 12. 2010 (dále jen „energetický zákon“), a prováděcí vyhláškou k energetickému zákonu č. 426/2005 Sb., o podrobnostech udělování licencí pro podnikání v energetických odvětvích (dále jen „vyhláška č. 426/2005 Sb.“).

Ia. Shrnutí žalobní argumentace týkající se rozhodnutí o udělení licence

Žalobce namítá, že žalovaný o žádosti osoby zúčastněné na řízení o udělení licence rozhodl přesto, že pro rozhodnutí neměl dostatek podkladů; z výpisu rejstříku trestů k osobě odpovědného zástupce se podává, že tato listina byla vyhotovena dne 27. 12. 2010, tedy až sedm dní po vydání rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 12. 2010, č.j. 12717-10/2010-ERU (dále jen „rozhodnutí o udělení licence“). Dále je ve správním spise až za rozhodnutím o udělení licence zažurnalizována kopie kolaudačního souhlasu Městského úřadu ve Stochově, odboru výstavby (dále jen „stavební úřad“), ze dne 15. 12. 2010, sp. zn. MESV/3677/2010/Čs, č.j. MESV 4168/2010/Čs, a dále přílohy č. 6 a č. 7 k prohlášení odpovědného zástupce. Z takového postupu žalovaného je zřejmé, že žalovaný nijak nevyjasňoval rozpory v předkládaných listinách.

Ze zprávy o výchozí revizi energetického zařízení revizního technika Ladislava Hxxxxx se podává, že revize byla provedena ve dnech 19. až 23. 11. 2010 a jejím předmětem bylo připojení solárních modulů v rozsahu 7700 kusů typu DST230P660S, 4416 kusů typu SCHOTT POLY^{TM} a 192 kusů typu SCHOTT POLY^{TM} 290.

Podle žalobce žalovaný v řízení o udělení licence pochybil, když nezjistil, že ještě ke dni 29. 11. 2010, tj. šest dní po vykonané revizi, nebyly dokončeny všechny instalace FVE Tuchlovice, ačkoli revizní technik deklaroval jejich dokončenost a bezpečnost. Z obsahu kolaudačního souhlasu stavebního úřadu totiž vyplývá, že stavební úřad provedl dne 29. 11. 2010 prohlídku stavby „před jejím dokončením“. Žalobce dále k těmto okolnostem předkládá soudu k důkazu protokol stavebního úřadu ze dne 29. 11. 2010 a stanovisko Hasičského záchranného sboru Středočeského kraje ze dne 29. 11. 2010. Žalovaný tak podle žalobce neměl na základě doložené revizní zprávy mít dostatečně skutkově podložen závěr o bezpečnosti energetického zařízení.

Žalovaný dále neobjasnil, na jakých pozemcích se FVE Tuchlovice nachází. Oproti jiným listinách ze správního spisu zpráva o výchozí revizi nijak nezmiňuje i pozemek p.č. 2024 v k.ú. Tuchlovice a naopak definuje umístění předmětného zařízení i na pozemku p.č. 2028 v k.ú. Tuchlovice. Žalovaný pak do rozhodnutí o udělení licence ani jeden z těchto pozemků nezahrnul, aniž by však ozřejmil, jaký jej k tomu vedl důvod. Osoba zúčastněná na řízení dále v řízení o udělení licence nedoložila vlastnické či užívací právo k pozemku p.č. 2024 v k.ú. Tuchlovice, který je ve vlastnictví obce Tuchlovice. Předmětný pozemek přitom žalovaný ani nepojal do svého rozhodnutí a svůj postup nijak neodůvodnil.

Osoba zúčastněná na řízení dále sice předložila předávací protokol ze dne 15. 12. 2010, nicméně ze smlouvy o dílo vyplývá, že objednatelem díla byla nejen osoba zúčastněná na řízení, nýbrž i společnost Lynx Shelf 05 s.r.o. Osoba zúčastněná na řízení tedy byla toliko spoluvlastníkem energetického zařízení, a proto podle žalobce nedoložila oprávnění užívat FVE Tuchlovice jako celek.

Žalobce dále namítá, že žalovaný pro udělení licence neměl dostatečně skutkově a bez důvodných pochybností podložen závěr o splnění podmínek pro ustanovení Ondřeje Dxxxxx, narozeného dne xxxxx, odpovědným zástupcem. V řízení o udělení licence bylo doloženo toliko osvědčení o tom, že Ondřej Dxxxxx, narozený dne xxxxx (nikoliv tedy xxxxx), vykonal zkoušku odborné způsobilosti v elektrotechnice. Samotné ustanovení a prohlášení odpovědného zástupce pro osobu Ondřeje Dxxxxx, narozeného dne xxxxx, bylo žalovanému předloženo až po rozhodnutí o udělení licence, stejně jako výpis z rejstříku trestů Ondřeje Dxxxxx, narozeného dne xxxxx.

Žalovaný tedy udělil licenci přesto, že na základě výše uvedených dokladů nebylo doloženo vzdělání a odborná praxe ustanoveného odpovědného zástupce.

Ib. Shrnutí žalobní argumentace týkající se rozhodnutí o změně licence

Rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 2. 2011, č.j. 00936-3/2011/ERU (dále jen „rozhodnutí o změně licence“), formálně mění celé rozhodnutí o udělení licence. Z rozhodnutí o změně licence není zřejmé, v jakém rozsahu se dotýká rozhodnutí o udělení licence, když obsahuje kompletní výrok, jako by bylo rozhodováno o udělení licence poprvé, a není tak ani zřejmé, zda zcela nahrazuje předchozí rozhodnutí o udělení licence, anebo je nahrazuje jen v tom rozsahu, kde bylo materiálně prováděno řízení o změně, která se týkala změny adresy sídla osoby zúčastněné na řízení. Podle žalobce při absenci záznamu ve smyslu § 53 odst. 6 správního řádu nelze zjistit, jaké důkazy byly ve správním řízení provedeny a zda žalovaný vycházel i z jiných než ve správním spise žurnalizovaných listin (např. z listin týkajících se udělení licence). Podle žalobce není ani zřejmé, v jakém rozsahu nastaly účinky ve smyslu § 102 odst. 9 správního řádu. Rozhodnutí o změně je tak z tohoto důvodu nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost a nedostatek skutkových důvodů.

Ic.

Z výše uvedených důvodů se žalobce domáhá zrušení obou žalobou napadených rozhodnutí. Žalobce setrval na svém procesním postoji po celou dobu řízení před zdejší soudem.

II. Shrnutí vyjádření žalovaného

Žalovaný uvedl, že s ohledem na systémová a personální opatření s podporou vlády a prezidenta ČR k zajištění revize licenčních spisů, jejichž součástí je i podání žaloby nejvyššího státního zástupce, ponechává posouzení důvodnosti žaloby zcela na úvaze soudu.

III. Shrnutí vyjádření osoby zúčastněné na řízení

Osoba zúčastněná na řízení především zpochybňuje veřejný zájem na podání žaloby. Uvádí, že licence byla vydána ještě na konci roku 2010, ovšem neměla pro veřejný rozpočet jakékoli materiální dopady. Byla tedy splněna jedna ze dvou podmínek pro přiznání podpory pro energii (čl. 1.9 cenového rozhodnutí ERU č. 4/2009 a čl. 1.10 cenového rozhodnutí ERU č. 2/2010), avšak druhá podmínka, kterou je připojení k distribuční soustavě, byla naplněna až v únoru 2011. Osoba zúčastněná na řízení tak podniká za tarifu 2011 a argumentace žalobce, že byla

osoba motivována zjištěnými důvody vzhledem k rozdílu mezi tarify 2010 a 2011, je jednak naprosto zavádějící, ale zejména pro žalobcovu aktivní legitimaci irelevantní. K tomu osoba zúčastněná na řízení přikládá Protokol o splnění technických podmínek pro uvedení výroby do provozu s distribuční soustavou ČEZ Distribuce, a.s. ze dne 16. 2. 2011.

Osoba zúčastněná na řízení poukazuje na svá práva nabytá na základě rozhodnutí o udělení licence v dobré víře a hrozbu mezinárodní arbitráže investora ve smyslu čl. 1 odst. 7 Dohody k energetické chartě, společnosti EPG (ENERGY POWER GROUP) LIMITED, na ochranu své investice s argumentem, že Česká republika porušila legitimní očekávání investora, která v něm svým předchozím postupem vzbudila. K jednotlivým žalobním bodům pak podrobně argumentuje a odmítá jejich důvodnost.

Osoba zúčastněná na řízení má za to, že žaloba by měla být odmítnuta pro absenci závažného veřejného zájmu anebo jako nedůvodná zamítnuta.

IV. Posouzení věci

Podle § 66 odst. 2 s.ř.s. je žalobu oprávněn podat nejvyšší státní zástupce, jestliže k jejímu podání shledá závažný veřejný zájem.

Podle § 72 odst. 2 věty první s.ř.s. může žalobu podle § 66 odst. 1 až 3 s.ř.s. oprávněný žalobce podat do tří let od právní moci rozhodnutí, nestanoví-li zvláštní zákon jinak, a nenabývá-li rozhodnutí právní moci, od doručení rozhodnutí poslednímu účastníku, který proti němu mohl žalobu sám podat.

Žaloba byla podána dne 7. 11. 2013, žalobou napadené rozhodnutí o licenci nabylo právní moci dne 28. 12. 2010 a rozhodnutí o změně dne 8. 3. 2011; žaloba tedy byla podána včas.

Pokud jde o aktivní legitimaci a (další) podmínky řízení o žalobě, ty pokládá zdejší soud rovněž za splněné. Aktivní procesní legitimace podle § 66 odst. 2 s.ř.s. nevyžaduje „prostý“ („jakýkoli“) veřejný zájem, nýbrž „závažný“ veřejný zájem. Zdůrazněním kritéria závažnosti se vyčleňují užší kategorie potenciálních případů z širšího rámce dotčeného veřejného zájmu. Jak vyplývá z důvodové zprávy k s.ř.s., „...může tu jít o případy nepřiliš časté, ale veřejností citlivě vnímané, například tam, kde nezákonné rozhodnutí bylo dosaženo úplatkem a není tu již jiná právní cesta, kterou by bylo možné takové rozhodnutí odstranit...“ (důvodová zpráva k návrhu zákona ze dne 15. 4. 2002, sněmovní tisk č. 1080/0, digitální repozitář www.psp.cz). Smyslem této žaloby není chránit soukromý zájem, ale ani každý veřejný zájem, nýbrž musí být dána existence kvalifikované formy veřejného zájmu, kterou je závažný veřejný zájem. Aktivní procesní legitimace proto má místo v závažných případech, kdy bude skutečně s ohledem na závažný veřejný zájem

žádoucí podání této žaloby, byť to samo o sobě ještě nepředznamenává její důvodnost a výsledek řízení o ní. Judikatura správních soudů přitom dospěla k závěru, že úvaha nejvyššího státního zástupce, zda je ve věci dán závažný veřejný zájem, nepodléhá přezkumu správními soudy. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 11. 2007 ve věci sp. zn. 8 As 27/2006, publ. pod č. 1455/2008 Sb. NSS, je úvaha, zda je v konkrétní věci dán závažný veřejný zájem, vyhrazena nejvyššímu státnímu zástupci; záleží na nejvyšším státním zástupci, zda tohoto svého práva podat žalobu v konkrétní věci z důvodu závažného veřejného zájmu, který sám shledal, využije, jeho aktivní legitimace k podání takové žaloby je dána, existence závažného veřejného zájmu je tím presumována (shodně Šimíček, V., Potěšil, L. a kol.: Soudní řád správní. Komentář. Nakladatelství Leges 2014, str. 574 a násl.).

Žalobce tedy bezpochyby v nyní posuzované věci k podání žaloby aktivně legitimován je, a to bez ohledu na charakter a obsah jednotlivých jím uplatněných žalobních bodů.

Pokud jde v této souvislosti o obecné otázky řízení o žalobě ve veřejném zájmu, jejichž zodpovězení je určující ve vztahu k nyní posuzované věci, pak zdejší soud, zčásti s ohledem na již uvedené, vychází z toho, že řízení o žalobě ve smyslu § 66 odst. 2 s.ř.s. neslouží k ochraně žádných konkrétních subjektivních veřejných práv, jako je tomu v případě řízení o žalobě ve smyslu § 65 odst. 1 a 2 s.ř.s., kde soud zkoumá právě míru a povahu dotčení na subjektivních veřejných právech toho, kdo žalobu podává a kdo o sobě tvrdí, že byl rozhodnutím správního orgánu dotčen na svých subjektivních veřejných právech. Institut zvláštní žaloby podle § 66 odst. 2 s.ř.s. byl zaveden k ochraně objektivního práva (zákonnosti), a to ve specifických případech, kdy to vyžaduje (závažný) veřejný zájem; tím je tento prostředek zcela mimořádným, což se nutně musí projevit při posuzování důvodnosti žalobních bodů, jež jsou v žalobě podle § 66 odst. 2 s.ř.s. uplatněny.

Smyslem soudního přezkumu na základě takto podané žaloby není a ani nemůže být realizace neohrazeného dozoru nad absolutní správností postupů a rozhodnutí správních orgánů, ani tu správní soud není od toho, aby se v tomto typu řízení metodicky vyjadřoval k tomu, jak má konkrétní správní orgán realizovat výkon státní správy (to je primárně otázkou pro moc výkonnou), ani aby se aktivně podílel na prosazování systémových opatření, byť by ohledně jejich nezbytnosti v rámci moci výkonné panovala shoda, či na všeobecné revizi licenčních řízení vedených žalovaným. Rozhodování o udělení licence představuje čistě vertikální vztah mezi žalovaným a osobou zúčastněnou na řízení, přitom rozhodoval-li žalovaný o veřejném subjektivním právu osoby zúčastněné na řízení získat licenci, pak především bylo na žalovaném, aby řízení proběhlo bez vad a aby žádnou vadou nebylo zatíženo ani rozhodnutí o udělení licence. Přestože v situaci, kdy žádosti o

udělení licence bylo vyhověno, neexistoval prvek jakékoli vnější kontroly nad procesem rozhodování o udělení licence, a tedy ani nad jeho výsledkem (osoba zúčastněná na řízení ani žalovaný sám z povahy věci proces rozhodování ani výsledek neměl důvodu napadat), „otevření případu“ na samém konci tříleté lhůty pro podání žaloby ve smyslu § 66 odst. 2 s.ř.s. za situace, kdy v mezidobí především žalovaný nevyužil možnosti přezkumného řízení či obnovy řízení dané správním řádem a kdy již jsou právní vztahy navazující na udělení licence stabilizovány, představuje nepochybný zásah do právní jistoty osoby zúčastněné na řízení, jenž by se jistě umocnil především v případě zrušení rozhodnutí o udělení licence. Takové narušení právní jistoty by tedy muselo být vyváženo vskutku závažným důvodem, který by vyvážil rizika a negativní důsledky zpětného přehodnocení právních vztahů založených rozhodnutím o udělení licence.

Za této situace musí být nutným východiskem zdejšího soudu i základní imperativ demokratického právního státu, že podstatou uplatňování veřejné moci je kromě jiného také princip dobré víry jednotlivce ve správnost aktů veřejné moci a ochrana dobré víry v nabytá práva konstituovaná akty veřejné moci, přitom princip dobré víry působí bezprostředně v rovině subjektivního práva jako jeho ochrana, v rovině objektivní se pak projevuje jako princip presumpce správnosti aktu veřejné moci.

Závěr o důvodnosti žaloby by tak měl být podle přesvědčení zdejšího soudu založen výlučně na závažných zjištěních, jimiž by v podstatné míře byla zpochybněna či vyvrácena zjištění žalovaného, jež učinil z obsahu správního spisu a jež se stala základem pro vyhovění žádosti o udělení licence. Ke zrušení rozhodnutí, které žaloba napadá, by tak měl soud přistoupit až v případě takových zjištění, která kupř. vyplynou z důkazů získaných v součinnosti s orgány činnými v trestním řízení, případně z rozsudků trestních soudů o tom, že byl spáchán trestný čin, a která zásadně zpochybní pravdivost skutkových podkladů, z nichž vyšel správní orgán, a to za situace, kdy nápravu nemohl sám správní orgán realizovat. Kromě toho by ke zrušení rozhodnutí, které tato žaloba napadá, měl soud přistoupit v případě jiných obdobně významných zjištění indikujících důvodné pochybnosti v tom směru, že toto rozhodnutí vůbec nemělo být vydáno, neboť pro to nebyly splněny zákonem stanovené podmínky, nebo že je jejich splnění zamlženo natolik významně, že zjištění, k nimž soud dospěje, nemohou opravňovat k závěru, že byla dána dobrá víra žadatele o udělení licence ve správnost rozhodnutí o udělení licence.

V této souvislosti soud zdůrazňuje, že předmětem přezkumu je rozhodnutí o udělení licence a o jeho změně, tedy udělení oprávnění k podnikání za regulované ceny, nikoliv rozhodnutí opravňující držitele licence uvést energetické zařízení do provozu či naplnění podmínek pro čerpání státem garantovaných výkupních cen; tato premisa byla pak východiskem pro posouzení jednotlivých žalobních bodů

zdejší soudem. Shodně na licenční řízení nahlížel Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 3. 8. 2009 ve věci sp. zn. 8 As 18/2008. Nejvyšší správní soud v citovaném případě zdůraznil, že předmětem licenčního řízení je pouze povolení k podnikatelské činnosti v oblasti plynárenství a že právo uvést plynárenské zařízení do provozu a nadále jej provozovat ke konkrétnímu věcnému účelu (úpravě plynu) rozhodnutí žalovaného v řízení *in merito* nezakládá a k povolení provozu předmětného plynárenského zařízení byl příslušný správní orgán odlišný od žalovaného. „*Toto řízení není založeno na správním uvážení správního orgánu, který by se mohl pohybovat volně v zákonem vytyčených hranicích. Právní úprava stanoví přesně požadavky, které musí žadatel o licenci splnit; na druhou stranu však nedává správnímu orgánu možnost např. ve veřejném zájmu licenci po splnění zákonných požadavků neudělit. Důvodová zpráva k energetickému zákonu a ostatně sama logika věci nabízí přirovnání licence dle energetického zákona k živnostenskému oprávnění. Specialita této regulace a tedy vynětí z obecné úpravy živností je dána jen strategickým významem energetiky pro chod národního hospodářství a životní úroveň obyvatelstva...Znamená to, že při splnění zákonem stanovených podmínek musí správní orgán licenci udělit, nemá volbu, zda tak učiní či nikoliv.*“.

Dále, uplatnit nárok na garantované výkupní ceny roku 2010 či 2011 pro výrobu elektřiny využitím slunečního záření pak bylo možno až podle data (dne) „*uvedení do provozu*“, kterým se pro účely cenové regulace rozumí den, kdy výrobce začal v souladu s rozhodnutím o udělení licence vyrábět a dodávat elektřinu do elektrizační soustavy při uplatnění podpory formou výkupních cen nebo kdy poprvé začal vyrábět elektřinu při uplatnění podpory formou zelených bonusů (čl. 1. 9. cenového rozhodnutí ERU č. 4/2009, účinného do 31. 12. 2010, kterým se stanovuje podpora pro výrobu elektřiny z obnovitelných zdrojů energie, kombinované výroby elektřiny a tepla a druhotných energetických zdrojů), anebo kdy byly splněny následující podmínky: nabytí právní moci licence na výrobu elektřiny a dále provedení paralelního připojení výrobní k distribuční nebo přenosové soustavě ze strany provozovatele distribuční soustavy nebo provozovatele přenosové soustavy (čl. 1.10 cenového rozhodnutí ERU č. 2/2010, účinného od 1. 1. 2011, kterým se stanovuje podpora pro výrobu elektřiny z obnovitelných zdrojů energie, kombinované výroby elektřiny a tepla a druhotných energetických zdrojů).

Je tedy zjevné, že sám žalovaný jako regulátor trhu s elektřinou odlišoval fázi udělení licence a fázi prvního připojení do elektrizační soustavy (distribuční sítě), kdy až splněním obou těchto podmínek bylo možno nárokovat garantované výkupní ceny.

Navrhoval-li tedy shodně žalobce a osoba zúčastněná na řízení zjišťovat i skutečnosti týkající se okolností prvního připojení výrobní FVE Tuchlovice

k distribuční síti, pak tato otázka podle soudu nemá přímou souvislost s nosnými skutkovými a právními důvody rozhodnutí o udělení licence. Ostatně v reakci na repliku osoba zúčastněná na řízení doložila přípis společnosti ČEZ Distribuce a.s. ze dne 2. 12. 2010, kterým osobě zúčastněné na řízení sděluje, že nemohla připojit její výrobní z toho důvodu, že doposud nebyla ukončena úprava distribuční soustavy, která podmiňuje připojení výrobní osoby zúčastněné na řízení, a že doložené doklady nejsou kompletní. I z toho je zjevná oddělenost otázky přípravy distribuční sítě a připojení samotného zařízení do sítě.

Soud také nedokazoval přípisem žalovaného ze dne 23. 10. 2013, který se týká vyčíslení rozdílu výnosů danými různými výkupními cenami, neboť tato listina neměla pro posouzení věci jakoukoli skutkovou relevanci. Také posudek Laboratoře diagnostiky fotovoltaických systémů, katedry elektrotechnologie Českého vysokého učení technického v Praze, předložený žalobcem se netýká skutkových otázek souvisejících s posuzovanou věcí, nýbrž obsahuje pouze názory zpracovatele posudku na problematiku fotovoltaických elektráren a povinnost jejich revize z hlediska platných právních předpisů, a proto ani tímto posudkem soud nedokazoval; ostatně dokazováním by mohl být zjištěn pouze něčí odborný názor a ten zčásti prezentoval i žalobce v podané žalobě.

Se zohledněním shora uvedeného se tedy zdejší soud zabýval jednotlivými v žalobě uplatněnými žalobními body.

IVa. Změna licence

Soud se nejprve zabýval žalobní argumentací, v níž žalobce uplatnil námitku nepřezkoumatelnosti žalobou napadeného rozhodnutí o změně licence.

Ze správního spisu vyplynulo, že žalovaný o změně licence rozhodoval na základě žádosti ohledně změny adresy sídla držitele licence, doložené výpisem z obchodního rejstříku.

Podle § 9 odst. 1 energetického zákona je držitel licence povinen neprodleně oznámit Energetickému regulačnímu úřadu změny podmínek pro udělení licence podle § 5 a všechny změny týkající se údajů a dokladů, které jsou stanoveny jako náležitosti žádosti o udělení licence podle § 7 energetického zákona, předložit o nich doklady a požádat o změnu rozhodnutí o udělení licence.

Podle § 9 odst. 2 energetického zákona na základě oznámení podle odstavce 1 Energetický regulační úřad rozhodne o změně rozhodnutí o udělení licence nebo o zrušení licence podle § 10 odst. 2 a 3 energetického zákona.

V případě rozhodnutí o změně licence ve smyslu § 9 energetického zákona se jedná o rozhodnutí o žádosti o změně licence a to *ex nunc* z toho důvodu, že došlo ke změnám parametrů podnikání v licencované oblasti. V nyní posuzovaném případě z obsahu žádosti jednoznačně vyplývá, a je jím určen předmět řízení o změně licence, že touto změnou byla změna adresy sídla držitele licence. Rozhodnutí o změně licence pak nemůže v soudním přezkumu obstát tehdy, jsou-li zásadně zpochybněny nosné skutkové důvody ve vztahu k předmětu řízení, tedy ve vztahu ke skutečnostem týkajícím se změny.

Byť v sobě rozhodnutí o změně licence v sobě zahrnuje původní změnou dotčený text licence, neznámá to, že by mělo právní účinky ve smyslu § 109 odst. 6 správního řádu, tedy mělo za následek „odklizení“ předchozích rozhodnutí týkajících se téže licence. Rozhodnutí o změně licence přitom nemůže být dalším novým rozhodnutím o udělení licence již z toho důvodu, že se skutkově opírá pouze o doklady týkající se změny a zakládá právní účinky pouze ve vztahu k nově posuzovaným skutečnostem v návaznosti na obsah žádosti (srov. též rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 19. 4. 2012, ve věci sp. zn. 62A 3/2011, potvrzený rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 5. 2013, ve věci sp. zn. 8 As 61/2012).

Byť tedy žalovaný na základě žádosti osoby zúčastněné na řízení o změnu licence spočívající ve změně názvu držitele licence, zvolil formu jakéhosi „úplného znění licence“ či kvazi nového rozhodnutí, jedná se o rozhodnutí, kterým bylo vyhověno žádosti žadatele – tedy je nutné jeho obsah posuzovat ve spojení s jeho nosnými skutkovými důvody, které vyplývají ze žádosti o změnu a z obsahu správního spisu; změna původního rozhodnutí o udělení licence se tak seznatelně na základě obsahu správního spisu týká údaje o sídle držitele licence.

Námítka nepřezkoumatelnosti rozhodnutí o změně licence pro nesrozumitelnost a nedostatek důvodů tak není důvodná. Důvod změny, jenž se v tomto rozhodnutí promítl (změna adresy sídla držitele licence), má oporu ve správním spisu a nad rámec uplatněného žalobního bodu zdejší soud nedovodil vadu, k níž by musel přihlížet z úřední povinnosti.

IVb. Udělení licence

Podle § 5 odst. 3 energetického zákona fyzická nebo právnická osoba, která žádá o udělení licence, musí prokázat, že má finanční a technické předpoklady k zajištění výkonu licencované činnosti. Fyzická nebo právnická osoba žádající o udělení licence je povinna doložit vlastnické nebo užívací právo k energetickému zařízení, které má sloužit k výkonu licencované činnosti. Není-li žadatel o licence vlastníkem energetického zařízení, je povinen doložit i souhlas vlastníka

energetického zařízení s jeho použitím k účelům vymezeným tímto zákonem, a to nejméně po dobu, na kterou má být licence udělena. Energetické zařízení musí mít technickou úroveň odpovídající právním předpisům a technickým normám. Finanční předpoklady není povinen prokazovat žadatel o licenci na výrobu elektřiny, pokud bude instalovaný elektrický výkon výroby elektřiny nižší než 200 kW, nebo žadatel o licenci na výrobu tepelné energie, pokud bude instalovaný tepelný výkon zdroje tepelné energie nižší než 1 MW.

Žalobce v rámci žalobní argumentace směřující proti rozhodnutí o udělení licence poukazoval na to, že ze spisového přehledu a obsahu správního spisu vyplývá, že některé osobou zúčastněnou na řízení k žádosti dokládané listiny jsou žurnalizovány až za rozhodnutím o udělení licence.

K tomu ze správního spisu vyplynulo, že na rozhodnutí o udělení licence je uvedeno „V Jihlavě dne 20. 12. 2010“, pak razítko „interní“ a rukou připsáno „OS“. Z razítka podatelny žalovaného na čísle listu 104 správního spisu je zřejmé, že 28. 12. 2010 byla žalovanému doručena listina označená jako „Protokol o převzetí rozhodnutí a vzdání se práva podání rozkladu“, přičemž na podacím razítku je uvedeno, že žalovanému bylo doručeno celkem 14 listů. Tomuto počtu pak odpovídá počet ve správním spisu žurnalizovaných listin. V písemnosti doručené žalovanému dne 28. 12. 2010, která obsahuje vzdání se práva podání rozkladu, je dále uveden text, že zmocněnec potvrzuje převzetí rozhodnutí o udělení licence.

Z úřední činnosti je zdejšímu soudu známo, že se v případě listiny na čísle listu 104 jedná o formulářové podání, vyskytující se v totožné podobě ve většině licenčních spisů zdejšímu soudu předložených ve věcech žalob nejvyššího státního zástupce proti rozhodnutím týkajícím se udělování licencí žalovaným v závěru roku 2010. Soud proto tuto listinu vnímá jako určitou praxi žalovaného, jakou ke konci roku 2010 rozhodnutí o udělení licence doručoval – tedy že v řadě případů osobně zaměstnanec žalovaného předával rozhodnutí o udělení licence zmocněncům žadatelů o licenci či jejich zástupců oproti dokladům, jimiž mělo být žalovaným dokazováno.

Vydání rozhodnutí představuje projev vůle správního orgánu navenek. Od vydání správního rozhodnutí je jím správní orgán vázán a od tohoto okamžiku správní orgán již nemůže správní rozhodnutí změnit. Co se rozumí vydáním rozhodnutí, to plyne z § 71 odst. 2 správního řádu, podle kterého se vydáním rozhodnutí rozumí předání stejnopisu písemného vyhotovení rozhodnutí k doručení podle § 19, popřípadě jiný úkon k jeho doručení, provádí-li je správní orgán sám; na písemnosti nebo poštovní zásilce se tato skutečnost vyznačí slovy: "Vypraveno dne:". Na rozhodnutí o udělení licence se údaj o datu vypravení nenachází, pouze datum 20. 12. 2010 (datum rozhodnutí o udělení licence), nicméně fyzické převzetí rozhodnutí

o udělení licence od žalovaného zástupce osoby zúčastněné na řízení potvrdil dne 28. 12. 2010 a toto datum tak je podle zdejšího soudu okamžikem vypravení rozhodnutí o udělení licence.

Soud zdůrazňuje, že k tomu, aby bylo jednoznačně seznatelné, které listiny byly podklady pro vydání rozhodnutí ve smyslu § 50 správního řádu, slouží jednak zásada spisového pořádku (§ 17 správního řádu) a dále pravidla provádění dokazování správním orgánem listinou (§ 53 odst. 6 správního řádu); tato pravidla žalovaný nepochybně porušil, nicméně takové procesní pochybení bez dalšího jako důvod zrušení rozhodnutí o udělení licence zdejším soudem nemůže obstát.

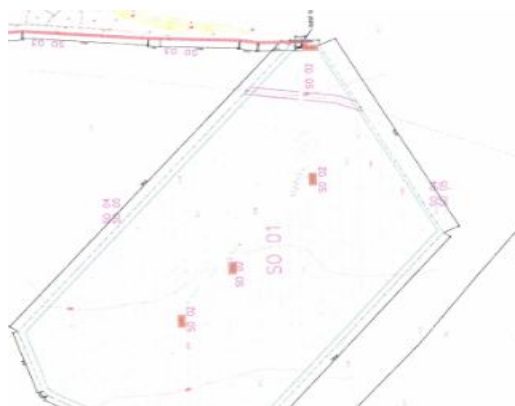
Lze poznamenat, že obecně by taková vada mohla mít vliv na zákonnost správního rozhodnutí v těch případech, kdy by správní orgán na základě obsahu správního spisu nebyl schopen vyvrátit námitku, že k takto žurnalizovaným podkladům se již účastník řízení nemohl před vydáním správního rozhodnutí vyjádřit; taková situace však ani v nyní projednávané věci, kdy jsou takto žurnalizovány listiny žadatele v návrhovém správním řízení, nenastala (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 12. 2013 ve věci sp. zn. 6 As 81/2013). Proto není žaloba v této části důvodná.

Žalobce dále poukazoval na rozpory v označení pozemků, na kterých se má (ke dni udělení licence měla) provozovna FVE Tuchlovice nacházet.

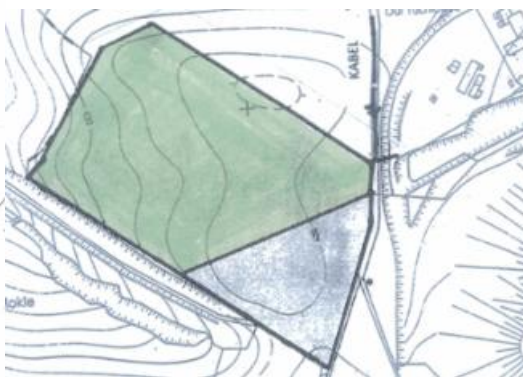
Soud předesílá, že provozovna se na žádosti o udělení licence a dokladech přikládaných k žádosti vymezuje údaji, podle kterých je možné jednoznačně určit energetické zařízení, na němž je vykonávána nebo má být vykonávána licencovaná činnost výroby elektřiny, tedy jinými slovy lokalizovat provozovnu výroby z hlediska jejího umístění. Identifikačními údaji jsou pak název nebo jiné rozlišující označení výroby elektřiny a údaje identifikující umístění provozovny, zejména název obce a případně její části, název ulice, číslo popisné a orientační, bylo-li přiděleno, poštovní směrovací číslo, dále název a číselný kód katastrálního území, kde je provozovna umístěna, parcelní číslo pozemku podle katastru nemovitostí, na kterém je provozovna umístěna, zákres umístění provozovny do kopie katastrální mapy (§ 5 vyhlášky č. 426/2005 Sb.).

Ze správního spisu vyplynulo, že revizní zpráva, shodně jako rozhodnutí o udělení licence, nezmiňuje pozemek p. č. 2024, který je uveden ve formuláři - Seznam jednotlivých provozoven, příloha č. 12 k vyhlášce č. 426/2005 Sb. Zároveň se však ze správního spisu podává, že dle výpisu z katastru nemovitostí ke dni 20. 10. 2010 vlastníka obce Tuchlovice (č. 1. 26 správního spisu) se v případě pozemku p.č. 2024, ostatní plocha, jedná o pozemek se způsobem využití - komunikace. S tím koresponduje i nákres členění stavby, připojený k žádosti o

udělení licence, kde je na tomto pozemku zakreslena přípojka VN vedoucí k hlavnímu vjezdu na pozemek FVE Tuchlovice (viz obr. 1) a zákres do katastrální mapy (obr. 2).

Obr. 1

Obr. 2

Pak je ovšem logicky vysvětlitelné, proč není v rozhodnutí o udělení licence ani v revizní zprávě pozemek p. č. 2024, komunikace, zmiňován. Na tomto pozemku totiž není umístěno energetické zařízení FVE, nýbrž přípojka vedoucí vysoké napětí z transformátoru do distribuční sítě. Elektrickou přípojkou je podle § 2 odst. 2 písm. a) bodu 3 energetického zákona zařízení, které začíná odbočením od spínacích prvků nebo přípojníc v elektrické stanici a mimo ni odbočením od vedení přenosové nebo distribuční soustavy a je určeno k připojení odběrného elektrického zařízení. Tato přípojka tedy není samotným zařízením využívaným k výrobě elektřiny ani jeho součástí; je totiž vymežována samostatně a od zařízení k výrobě elektřiny (§ 2 odst. 2 písm. a/ bod 20) ve smyslu energetického zákona odlišně. Pravidla pro elektrickou přípojku pak upravuje energetický zákon v § 45.

Osoba zúčastněná na řízení k tomu zdůraznila, že pozemek p. č. 2024 byl v příloze Seznam jednotlivých provozoven uveden proto, že podle § 6 písm. c) vyhlášky č. 426/2005 Sb. v žádosti musí být uvedeny i pozemky, na kterých se nacházejí zařízení distribuční soustavy. Na tomto pozemku se nachází jen zařízení distribuční soustavy, tj. přívodní kabel k připojení FVE Tuchlovice k distribuční soustavě. Samotná provozovna však na tomto pozemku umístěna není a identifikace pozemků v revizní zprávě slouží pouze účelu bližší identifikace revidovaného zařízení.

Doklady založené ve správním spise, zejména ve spojení s nákresem stavby a zákresem do katastrální mapy, tak podle soudu dostatečně identifikují lokalitu, ve

kteřé se předmětné zařízení nachází, a jeho umístění. Ani v této části tedy není žaloba důvodná.

Namítal-li žalobce v žalobě, že osoba zúčastněná na řízení neprokázala vlastnické či užívací právo k pozemku p. č. 2024, komunikace, ve vlastnictví obce Tuchlovice, na němž je dle nákresu umístěna přípojka, pak v řízení o udělení licence je třeba prokázat vlastnické či užívací právo žadatele o udělení licence pouze přímo k samotnému energetickému zařízení (§ 7 odst. 1 a 4 vyhlášky č. 426/2005 Sb.). Žalovaný jako licenční úřad proto nebyl oprávněn nad rámec požadavků ve smyslu energetického zákona a vyhlášky vyžadovat i prokázání užívacího titulu k pozemku, na kterém je umístěna přípojka k FVE Tuchlovice; ostatně osoba zúčastněná na řízení uvedla, že má k tomuto pozemku zřízeno věcné břemeno s právními účinky vkladu ke dni 17. 12. 2010. Tuto skutečnost akcentoval i žalobce v replice ze dne 11. 7. 2014 a u jednání soudu, kdy výslovně uvedl, že na této žalobní námitce netrvá.

Dále, namítal-li žalobce, že osoba zúčastněná na řízení byla podle smlouvy o dílo pouze spoluvlastníkem FVE Tuchlovice, zdejší soud uvádí, že nelze na základě obsahu správního spisu dovodit, že by osoba zúčastněná na řízení nedisponovala jakýmkoli soukromoprávním titulem k FVE Tuchlovice a tudíž že neměla právě z tohoto důvodu licenci k podnikání v předmětném zařízení obdržet. V průběhu řízení žalobce v replice ze dne 11. 7. 2014 uvedl, že osoba zúčastněná na řízení se stala v průběhu licenčního řízení výlučným vlastníkem FVE Tuchlovice, neboť došlo k realizaci čl. 21. 2. smlouvy o dílo uzavřené mezi Lynx Shelf 05 s.r.o., osobou zúčastněnou na řízení a společností Draka Service GmbH. U jednání soudu žalobce nakonec uvedl, že i na této žalobní námitce již netrvá.

Pokud pak žalobce namítal, že se v revizní zprávě vyskytuje pozemek označený p.č. 2028, tak podle zdejšího soudu se vysoce pravděpodobně jedná o lehce vysvětlitelnou chybu v psaní, neboť tato identifikace pozemku se objevuje pouze v revizní zprávě a nikoli již v dalších podkladech rozhodnutí. Ve výpisu listu vlastnictví z katastru nemovitostí ke dni 20. 10. 2010 žadatele o udělení licence (č. 1. 27 správního spisu) i v nákresu členění stavby (viz obr. 1) se vyskytuje pozemek p.č. 2038. Také ve formuláři Seznam jednotlivých provozoven, příloha č. 12 k vyhlášce č. 426/2005 Sb., je uveden pozemek p.č. 2038. Takto správně označený pozemek pak žalovaný uvedl i v rozhodnutí o udělení licence.

Potud tedy neshledal soud žalobní námitky směřující proti rozhodnutí o udělení licence nedůvodnými.

Namítal-li dále žalobce, že nebyla splněna jedna z podmínek pro udělení licence, a to ustanovení odpovědného zástupce, pak tuto námitku soud důvodnou shledal.

Podle § 5 odst. 1 energetického zákona, je podmínkou pro udělení licence fyzické osobě je dosažení věku 18 let (písm. a/), úplná způsobilost k právním úkonům (písm. b/), bezúhonnost (písm. c/), odborná způsobilost nebo ustanovení odpovědného zástupce podle § 6 (písm. d/).

Podle § 5 odst. 2 energetického zákona, žádá-li o udělení licence právnická osoba, musí podmínky podle odstavce 1 písm. a) až c) splňovat členové statutárního orgánu. Dále je podmínkou pro udělení licence právnické osobě ustanovení odpovědného zástupce.

Podle § 5 odst. 5 energetického zákona se odbornou způsobilostí pro udělení licence podle § 4 odst. 1 rozumí ukončené vysokoškolské vzdělání technického směru a 3 roky praxe v oboru nebo úplné střední odborné vzdělání technického směru s maturitou a 6 roků praxe v oboru. U výroby elektřiny nebo tepelné energie do instalovaného výkonu výroby 1 MW včetně a samostatného distribučního zařízení elektřiny nebo rozvodného zařízení tepelné energie s instalovaným výkonem do 1 MW včetně postačuje vyučení v oboru a 3 roky praxe v oboru nebo osvědčení o rekvalifikaci k provozování malých energetických zdrojů nebo obdobné osvědčení vydané v jiném státě. U výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů do instalovaného výkonu výroby 20 kW není povinnost prokazovat odbornou způsobilost.

Podle § 6 odst. 1 energetického zákona odpovědný zástupce, je-li ustanoven, odpovídá za výkon licencované činnosti podle tohoto zákona.

Podle § 6 odst. 2 energetického zákona musí odpovědný zástupce splňovat podmínky pro udělení licence podle § 5 odst. 1 energetického zákona.

Podle § 6 odst. 4 energetického zákona platí, že je-li držitel licence právnickou osobou, je vždy povinen ustanovit odpovědného zástupce. Je-li držitel licence fyzickou osobou, je povinen ustanovit odpovědného zástupce, nesplňuje-li sám podmínku odborné způsobilosti.

Podle § 6 odst. 6 energetického zákona ustanovení odpovědného zástupce držitele licence schvaluje Energetický regulační úřad.

V rozhodnutí o udělení licence je uveden jako odpovědný zástupce Ondřej Dxxxxx, datum narození xxxxx. V den vypravení rozhodnutí o udělení licence byly žalovanému doručeny listiny – výpis z evidence rejstříku trestů ze dne 27. 12. 2010 k osobě Ondřeje Dxxxxx, nar. dne xxxxx, a formulář „Prohlášení odpovědného zástupce, příloha č. 7 k vyhlášce č. 426/2005 Sb.“, který obsahuje souhlas Ondřeje Dxxxxx s ustanovením do funkce odpovědného zástupce, a také

razítka Městského úřadu Hořovice, že dne 20. 12. 2010 uznal Ondřej Dxxxxx, nar. xxxxx, xxxxx, podpis na této listině za vlastní.

Žalobce předložil k důkazu úřední záznam o podaném vysvětlení podle § 158 odst. 6 trestního řádu Ondřeje Dxxxxx, nar. xxxxx. Z něho vyplynulo, že Ondřej Dxxxxx pro účely stavby FVE Tuchlovice předal a podepsal „nějaké papíry nějakému panu Pxxxxx“, přičemž nevěděl za jakým účelem, domníval se, že jsou určeny pro stavební úřad. FVE nikdy neviděl a o nic se nestaral. Panu Pxxxxx předal výpis z evidence rejstříku trestů a kopii Osvědčení o školení. Podepsání formuláře prohlášení odpovědného zástupce nepoznal, nepamatuje si, že by jej podepsal, pravost podpisu zpochybnil. Od roku 2011 má nový občanský průkaz. Ondřej Dxxxxx dále uvedl, že je vyučen v oboru elektro, má výuční list v oboru silnoproud a praxi 13 let, počítá-li do toho dobu školení. Po vyučení do konce roku má tedy praxi 12 let. Do roku 2011 soukromě podnikal v oboru elektro. Předpokládal, že bude dělat dozor nad dokončením stavby, ale pan Pxxxxx už se neozval, stavbu Ondřej Dxxxxx nikdy neviděl. Kopii výučního listu a živnostenského listu dal panu Pxxxxx také.

Na základě takto provedeného dokazování nemá soud za zpochybněné, že Ondřej Dxxxxx „někomu“ předal kopii Osvědčení ev. č. 078 ze dne 15. 12. 2010, které bylo přiloženo k žádosti o udělení licence, stejně jako výpis z evidence rejstříku trestů ke dni 27. 12. 2010. Za situace, kdy nebylo zpochybněno razítka Městského úřadu Hořovice, z něho se podává, že dne 20. 12. 2010 uznal Ondřej Dxxxxx, nar. xxxxx, xxxxx, podpis na této listině za vlastní, nelze mít za zpochybněné, že podepsal i tento dokument, i když nevěděl zcela přesně, za jakým účelem a s odstupem času s určitou mírou projevené nejistoty podpis této listiny popřel.

Otázka toho, že Ondřej Dxxxxx funkci odpovědného zástupce, tedy osoby, která odpovídá za výkon licencované činnosti, vůbec reálně nevykonával, je pak okolností, jež by mohla být případně důvodem pro odnětí licence žalovaným, nicméně s nyní posuzovanou věcí, tedy s doložením podmínek pro samotné udělení licence, bezprostředně nesouvisí.

Pokud tedy osoba zúčastněná na řízení žádala o udělení licence k provozování energetického zařízení jako právnická osoba, pak musela ustanovit odpovědného zástupce a prokázat, že tato osoba splňuje podmínky ve smyslu § 5 odst. 1 energetického zákona, zejména ukončené vysokoškolské vzdělání technického směru a 3 roky praxe v oboru nebo úplné střední odborné vzdělání technického směru s maturitou a 6 roků praxe v oboru.

Odkazovala-li osoba zúčastněná na řízení v této souvislosti na listinu ve správním spise, která byla doložena k žádosti o udělení licence - Osvědčení ev. č. 078 ze dne 15. 12. 2010 pro Ondřeje Dxxxxx, nar. xxxxx, o tom, že tato osoba vykonala dne 15. 12. 2010 zkoušku podle § 14 vyhlášky č. 50/1978 Sb., o odborné způsobilosti v elektrotechnice, a může být pověřena činností pracovníka znalého s vyšší kvalifikací (připojeny tři nečitelné podpisy a tři razítka – Ing. Václav Kxxxxx, revizní technik elektrických zařízení a hromosvodů, Zdeněk Pxxxxx, revizní technik elektrických zařízení a hromosvodů, Jan Dxxxxx, elektromechanik), pak podle soudu může být datum narození skutečně překlepem, nicméně tato listina nemůže osvědčovat úplné střední odborné vzdělání technického směru s maturitou a 6 roků praxe v oboru Ondřeje Dxxxxx. Osvědčuje pouze, že dne 15. 12. 2010 vykonal Ondřej Dxxxxx zkoušku podle vyhlášky č. 50/1978 Sb.

Žalovaný tak pochybil, pokud na tento zjevný nedostatek podkladů týkajících se vzdělání a praxe odpovědného zástupce nereagoval způsobem, který by našel odraz v listinách založených ve správním spisu (resp. v jejich doplnění v rámci správního řízení o udělení licence), tj. nevyzval k odstranění vad a doložení potřebných listin. Pokud tedy žalovaný dne 28. 12. 2010 předal zástupkyni osoby zúčastněné na řízení vyhotovené rozhodnutí o udělení licence, aniž měl postaveno najisto, zda žadatel o licenci jako právnická osoba splnil jednu ze základních podmínek pro udělení licence, tj. podmínku odborné způsobilosti, resp. za situace, kdy podkladem rozhodnutí nebylo splnění této podmínky ze strany osoby zúčastněné na řízení doloženo, pak zatížil své rozhodnutí vadou spočívající v nedostatku skutkového podkladu.

Za této situace zdejší soud, vědom si důsledků případného zrušení rozhodnutí o udělení licence, jež byly vyvolány nesprávným procesním postupem žalovaného, nicméně promítly by se výlučně v neprospěch osoby zúčastněné na řízení, a vědom si též absence jakkoli kontradiktorního postavení žalobce a žalovaného v řízení před soudem (žalovaný fakticky žádnou protiargumentaci k žalobním tvrzením poukazujícím na uvedený nedostatek skutkového podkladu rozhodnutí žalovaného neuplatnil), umožnil doplnění dokazování ohledně splnění podmínky vzdělání a praxe Ondřeje Dxxxxx ke skutkovému stavu v době vydání rozhodnutí o udělení licence.

Ani u jednání soudu se však dodržení podmínky vzdělání a praxe Ondřeje Dxxxxx ke dni vydání žalobou napadeného rozhodnutí o udělení licence nepodařilo osvětlit. Zdejší soud osobu zúčastněnou na řízení v průběhu jednání výslovně upozornil na to, že příslušné vzdělání ani praxi odpovědného zástupce nemá listinou „Osvědčení ev. č. 078 ze dne 15. 12. 2010“ za prokázané, a poskytl osobě zúčastněné na řízení dostatečný procesní prostor, veden snahou umožnit jí reagovat tak, jak by mohla

reagovat v probíhajícím licenčním řízení, byla-li by žalovaným k doplnění podkladu rozhodnutí vyzvána. Ostatně sama osoba zúčastněná na řízení uvedla, že kdyby ji žalovaný na tento nedostatek v průběhu řízení o udělení licence upozornil, byla by schopna doložit příslušné listiny týkající se těchto požadavků na osobu odpovědného zástupce „během několika dnů“. Žádná listina prokazující vzdělání a odbornou praxi Ondřeje Dxxxxx však soudu doložena nebyla a ani na ni nebylo jakkoli odkázáno. Osoba zúčastněná na řízení neindikovala ani žádné jiné skutečnosti ohledně údajného vzdělání a praxe Ondřeje Dxxxxx, jež by zdejšímu soudu umožnily vést k této otázce dokazování i bez návrhu podle § 52 odst. 1 s.ř.s.

Soud poznamenává, že pokud dne 16. 4. 2013 nahradil Ondřeje Dxxxxx jako odpovědného zástupce Zdeněk Kxxxxx, nejde o skutečnost relevantní pro posouzení věci, neboť v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu soud ve smyslu § 75 odst. 1 s. ř. s. vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Děje následné jsou z pohledu přezkumu rozhodnutí o udělení licence bezvýznamnými.

Stejně tak pro posouzení splnění podmínek pro udělení licence není relevantní, že za osobu zúčastněnou na řízení v licenčním řízení jednala na základě plné moci zaměstnankyně dodavatele stavby FVE Tuchlovice, společnosti Draka Servis GmbH; tato skutečnost, jak na ni u jednání poukazovala osoba zúčastněná na řízení, může mít dopad do soukromoprávních vztahů mezi osobou zúčastněnou na řízení a touto společností. Požadovala-li proto u jednání osoba účastněná na řízení, aby soud přečetl smlouvu o dílo na str. 45 – 61 správního spisu žalovaného, pak soud takovou potřebu pro posouzení věci nedovodil.

Rozhodnutí o udělení licence proto nemůže obstát z důvodu nesplnění podmínky pro udělení licence ve smyslu § 5 odst. 1 písm. d) energetického zákona ve smyslu prokázání odborné způsobilosti ustanoveného zástupce. V tomto směru nemá rozhodnutí o udělení licence ani přes otevřenou možnost doplnit dokazování u jednání zdejšího soudu oporu ve skutkových podkladech žalobou napadeného rozhodnutí ve smyslu § 50 správního řádu. To zakládá nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí proto, že skutkový stav, který vzal žalovaný za základ svého rozhodnutí o udělení licence, nemá oporu ve spisu, přitom tuto oporu nezískal ani přes dokazování, které u zdejšího soudu proběhlo. V této části je tedy žaloba důvodná a tato skutečnost vede ke zrušení rozhodnutí o udělení licence pro vady řízení podle § 78 odst. 1 s.ř.s.

Bez ohledu na to, že rozhodnutí o udělení licence neobstojí již z důvodu nesplnění jedné ze základních podmínek pro udělení licence pro podnikání v regulované oblasti, a to doložení splnění podmínek ustanoveného odpovědného zástupce, zdejší soud považuje za vhodné se v rámci vyčerpání všech žalobních bodů vyjádřit i k

relativně oddělitelné části žalobní argumentace, která se týkala revizní zprávy, a to z toho důvodu, že u jednání soudu vyplynuly rozpory mezi jednotlivými listinami, kterými soud dokazoval a které znevěrohodnily způsob provedení revize energetického zařízení.

Z dokazování vyplynulo, že dne 1. 6. 2010, pod sp. zn. MESV/959/2010/Čs, č.j. MESV 1834/2010/Čs, vydal stavební úřad ve spojeném řízení *rozhodnutí o umístění stavby a stavební povolení*, v němž je stavba specifikována jako „Průmyslová zóna Tuchlovice – fotovoltaická výroba elektrické energie – 3. etapa“ SO 07 – Fotovoltaická výroba elektrické energie – 3. Etapa s instalovaným výkonem 3600 kW – dočasná stavba na 25 let

- soustava FVE článků o výkonu 210 W a rozměru 990 x 1640 mm
- kabelové připojení VN 22 kW na kabelovou přípojku VN 22 kV do TR 110/22 kV Tuchlovice – 6 trafostanic 1 x 630 kVA

SO 08 – oplocení a SO 09 – ozelenění.

Z kolaudačního souhlasu, založeného ve správním spisu, vyplynulo, že dne 9. 11. 2010 vydal stavební úřad zákaz užívání stavby s ohledem na její nedokončenost a nedoložení všech požadovaných dokladů, což bylo ověřeno u jednání soudu dokazováním ze správního spisu stavebního úřadu týkajícího se kolaudačního řízení, který byl soudu předložen žalobcem.

Dále se ze správního spisu žalovaného podává, že ve dnech 19. 11. 2010 – 23. 11. 2010 probíhala revize zařízení FVE Tuchlovice. Z revizní zprávy, sepsané revizním technikem Ladislavem Hxxxxx dne 22. – 24. 11. 2010, se podává, že je dokládán stav bezpečnosti zařízení o celkovém instalovaném slunečním výkonu 3 151,5 kWp. Podle revizní zprávy bylo celkem připojeno (instalováno) 3050,00 kVA. Předmětem revize bylo připojení FVE Tuchlovice k síti ČEZ, připojení PV TS v areálu FVE, připojení PV měničů, PV rozváděčů a PV modulů. Podle revizní zprávy je ve FVE Tuchlovice použito 7 700 ks PV modulů typu DST230P660S, 4416 ks PV modulů typu SCHOTT POLY^{TM} 300 a 192 ks PV modulů typu SCHOTT POLY^{TM} 290, spojených do 638 ks PV řetězců. Jednotlivé řetězce jsou odpojitelné pojistkami v PV rozváděčích. Řetězce jsou připojeny do 54 kusů PV rozváděčů s vypínačem DC na výstupu z rozváděče, svodičem přepětí a pojistkovými odpínači plus pólu PV řetězců. Přívody z PV řetězců jsou provedeny kabelem PV1-F 1x6 mm². Propojení mezi PV rozváděči a PV měniči je provedené kabely, podle připojovací délky, do každého měniče je připojeno devět vývodů z PV rozváděčů. Revizní technik Ladislav Hxxxxx revizní zprávou osvědčuje, že revizní prohlídka byla provedena ve dnech 19. až 23. 11. 2010 v souladu s ČSN 33 2000-6 se závěrem, že zařízení je schopné z hlediska bezpečnosti trvalého provozu.

Z dokazování u jednání vyplynulo, že shodná revizní zpráva se nachází též ve správním spisu stavebního úřadu vedeném v kolaudačním řízení. V tomto správním spisu se dále nachází ještě jedna „Zpráva o výchozí revizi elektrického zařízení“, sepsaná revizním technikem Ladislavem Hxxxxx dne 22. – 24. 11. 2010, kterou je dokládán stav bezpečnosti zařízení FVE Tuchlovice III, s.r.o., o celkovém instalovaném slunečním výkonu 3 228,3 kWp. Podle této revizní zprávy je ve FVE použito 14 036 ks PV modulů typu DST230P660S, spojených do 638 ks PV řetězců. Revizní technik Ladislav Hxxxxx touto revizní zprávou osvědčuje, že revizní prohlídka byla provedena ve dnech 19. – 23. 11. 2010 v souladu s ČSN 33 2000-6 se závěrem, že zařízení je schopné z hlediska bezpečnosti trvalého provozu.

Z dokazování vyjádřením revizního technika Ladislava Hxxxxx ze dne 23. 9. 2014, doloženým soudu osobou zúčastněnou na řízení, vyplynulo, že v průběhu revize nebyly na elektrárně ještě instalovány všechny panely. Pokud v revizní zprávě revizní technik uvedl, že ve FVE je použito 12 308 modulů spojených do 638 ks PV řetězců, pak tento údaj je použit z projektové dokumentace k elektrárně, kterým měla být elektrárna jednoznačně identifikována, ale nemá odrazet skutečnosti či zjištění revizního technika o bezpečném stavu elektrárny na místě. Provedení revize nebránilo, že v elektrárně nebyly dosud nainstalovány všechny panely. Pro účely provedení revize není důležité nainstalování panelů, ty mají certifikát a za jejich bezpečnost odpovídá výrobce. Předmětem revize je bezpečnost navazujících elektrických rozvodů. Při provádění revize jsou standardně všechna elektrická zařízení bez napětí. Kontrolují se izolační stavy elektrických obvodů a přechodové zemní odpory transformátorových stanic.

Z dokazování úředním záznamem o podaném vysvětlení podle § 158 odst. 6 zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (dále jen „trestní řád“), vyplynulo, že revizní technik Ladislav Hxxxxx dne 20. 5. 2014 uvedl, že v případě zařízení, které měl kontrolovat, se jednalo o kabelové rozvody, které již byly v zemi a vyvedení kabelů do stringboxů, ty již byly na stojanech namontovány, do měničů a následné vývody z trafostanice do sběrné stanice a odtud do budoucího připojení ČEZu. Na elektrárně se „dělaly ještě zemní úpravy, něco se zasypávalo“. Revizní technik uvádí: „Hlavní věci týkající se mé činnosti již byly na místě. Co se týče FV panelů, tak ty si nepamatuji, ale panely já nekontroluji, takže se k tomu nemohu vyjádřit. Panely tam zřejmě byly, jaké množství nevím, a nevím ani, zda již byly zapojeny. V revizní zprávě o nich hovořím, protože jsem čerpal z projektové dokumentace.“. K otázce výkonu FVE uvedl, že konečný výkon byl zřejmě jiný než projektovaný, a proto později opravil výkon 3228,3 kWp na 3151,5 kWp, zřejmě na popud někoho, už si nepamatuje. Dále uvedl, že nijak nekontroloval, jak či zda vůbec jsou panely zapojeny mezi sebou. Vývody z panelů jsou do skříní a na tom „není co kontrolovat, když všechny kabely jsou vedeny po povrchu“.

Z kolaudačního souhlasu dále vyplynulo, že opakovaná prohlídka stavby před jejím dokončením byla stavebním úřadem provedena dne 29. 11. 2010. Poslední prohlídka stavby byla provedena dne 13. 12. 2010. Následně dne 14. 12. 2010 obdržel stavební úřad oznámení o odstranění závad a žádost o vydání kolaudačního souhlasu. Kolaudační souhlas pak byl udělen dne 15. 12. 2010 a je v něm konstatováno dodržení zákonných požadavků a požadavků závazných stanovisek, a to na zařízení o výkonu 3151,5 kWp, soustava FVE článků v počtu 12 308 ks – moduly Schott 4 608 ks, moduly DST – 7 700 Ks (tedy celkem 12 308 jako v revizní zprávě).

Z dokazování zápisem ze dne 29. 11. 2010 odboru výstavby Městského úřadu Stochov, sepsaným za přítomnosti mjr. Zdeňka Bezděkovského, Jiřího Soudka a Aleny České, zejména vyplynulo, že k prohlídce uskutečněné dne 29. 11. 2010 byla předložena zpráva o výchozí revizi elektrického zařízení, šetření na místě prokázalo funkčnost stavby, která ale není zcela vybavena celkovým počtem fotovoltaických panelů podle stavebního povolení. Pro dokončenou část je možné řešení souhlasem s předčasným užíváním stavby a ověřením funkčnosti stavby ve zkušebním provozu na dobu 6 měsíců, tedy do 31. 5. 2011.

Konečně z dokazování stanoviskem dotčeného orgánu k užívání stavby, Hasičského záchranného sboru Středočeského kraje, ze dne 29. 11. 2010, vyplynulo, že se jedná o stanovisko ke zkušebnímu provozu, a že HZS provedl dnešního dne opakovanou prohlídku stavby a předložené revize (elektro) a souhlasí s předčasným užíváním stavby se zkušebním provozem (předpoklad do 31. 5. 2011). Investor vybaví trafostanice příslušnými výstražnými a informačními tabulkami v českém jazyce – do 5. 12. 2010. Po dokončení instalace fotovoltaických panelů vč. jejich připojení zažádá investor o trvalé užívání stavby, ke kterému si vyhraujeme prohlídku stavby s následným vydáním dalšího písemného stanoviska.

Zdejší soud je toho názoru, že v řízení o udělení licence muselo být pro její udělení (mimo jiné) jasně prokázáno, že FVE Tuchlovice, byť byla jako elektrická instalace NN zkolaudována tak, že udává nižší parametry výkonu než stavební povolení, byla ve smyslu příslušných technických norem revidována jako „zařízení“, tedy jako celek. Tomu jednoznačně odpovídá požadavek § 5 odst. 3 energetického zákona ve spojení s § 9 písm. a) vyhlášky č. 426/2005 Sb., podle kterého se technické předpoklady u nových energetických zařízení prokazují územním souhlasem, kolaudačním rozhodnutím, oznámením záměru započít s užíváním stavby stavebnímu úřadu a současně prohlášením žadatele, že stavební úřad užívání stavby nezakázal, nebo kolaudačním souhlasem, a dále dokladem

prokazujícím splnění požadavků k zajištění bezpečnosti práce (zpráva o revizi) stanovených zvláštním právním předpisem.

Skutečnost, že revizní technik uvedl, že při provádění revize ani nevěděl, zda panely byly vůbec zapojeny, že nijak nekontroloval, jak či zda vůbec jsou panely zapojeny mezi sebou, ve spojení s tím, že zaměstnanci stavebního úřadu a HZS uvedli, že na místě stavby v době již po provedení revize nebyly nainstalovány všechny fotovoltaické panely, a konečně ve spojení s tím, že ve správním spise stavebního úřadu vedeného pro účely kolaudačního řízení se dokonce nachází i jiná „varianta“ revizní zprávy, která se má týkat revize FVE Tuchlovice ve stejném časovém období, avšak popisuje revidované zařízení odlišným způsobem, a sice co do celkového instalovaného výkonu i počtu a typu panelů, tak podle zdejšího soudu jednak zpochybňuje způsob provedení revize předmětného zařízení a nadto i zcela zamlžuje, jaké zařízení bylo reálně revidováno ve dnech 19. – 23. 11. 2010. Bude tedy na žalovaném, aby v dalším řízení též posoudil, zda zpráva o výchozí revizi energetického zařízení revizního technika Ladislava Hxxxxx může jako podklad prokazující splnění požadavků k zajištění bezpečnosti práce jako jednoho z technických předpokladů ve smyslu § 9 písm. a) vyhlášky č. 426/2005 Sb. obstát.

IVc. Shrnutí

S ohledem na shora uvedené tedy zdejší soud žalobou napadené rozhodnutí o udělení licence podle § 78 odst. 1 s.ř.s. zrušil a podle § 78 odst. 4 s.ř.s. vyslovil, že věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení, v němž bude tedy znovu rozhodovat o žádosti osoby zúčastněné na řízení o udělení licence, vázán právním názorem zdejšího soudu vysloveným v tomto rozhodnutí (§ 78 odst. 5 s.ř.s.). Nosným důvodem zrušení rozhodnutí o udělení licence je nedostatek skutkového podkladu spočívající v nedoložení splnění podmínky pro udělení licence ve smyslu § 5 odst. 1 písm. d) energetického zákona ve smyslu prokázání odborné způsobilosti ustanoveného zástupce.

Pokud jde o rozhodnutí o změně rozhodnutí o udělení licence (rozhodnutí ze žalovaného dne 17. 2. 2011, č.j. 00936-3/2011/ERU), ve vztahu k němu zdejší soud důvodnost žaloby nedovodil, a proto ve vztahu k němu žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Důvodem zrušení rozhodnutí o změně rozhodnutí o udělení licence není podle zdejšího soudu ani zrušení jemu předcházejícího rozhodnutí o udělení licence. Aniž by rozhodnutí o změně bylo soudem zrušeno, nemůže ovšem bez původního rozhodnutí o udělení licence vyvolávat žádné účinky. Toto rozhodnutí samo o sobě (bez nyní zrušeného rozhodnutí o udělení licence) totiž žádné veřejné subjektivní

právo osobě zúčastněné na řízení nezakládá, neruší, nemění ani závazně neurčuje; toto rozhodnutí tedy samo o sobě nepůsobí, aniž by bylo nezákonné. Rozhodnutí o změně rozhodnutí o udělení licence by za shora uvedeného stavu muselo být rušeno výlučně z toho důvodu, že by neobstálo ve vztahu ke skutkovým podkladům týkajícím se změny adresy držitele licence. To však zdejší soud nedovodil.

V. Náklady řízení

O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.

V případě žalobce, který měl v řízení plný úspěch, soud nezjistil, že by mu vznikly náklady spojené s tímto řízením nad rámec jeho běžné administrativní činnosti a žalobce ostatně ani náklady řízení nepožadoval; proto soud žalobci právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal. Žalovaný v řízení úspěšný nebyl, proto mu právo na náhradu nákladů řízení nepřísluší.

Ve vztahu k osobě zúčastněné na řízení pak soud rozhodl tak, že nemá právo na náhradu nákladů řízení o žalobě. Osoba zúčastněná na řízení má právo na náhradu pouze těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil; případně jí soud může z důvodů zvláštního zřetele hodných na návrh přiznat i náhradu dalších nákladů řízení (§ 60 odst. 5 s.ř.s.). V daném případě však žádná z těchto zákonem předvídaných situací nenastala, a to ani s přihlédnutím k tomu, že na osobu zúčastněnou na řízení fakticky přešlo břemeno spočívající v obhajobě rozhodnutí žalovaného. Úspěšnost osoby zúčastněné na řízení však v tomto ohledu dovozovat nelze.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 27. března 2015

Za správnost vyhotovení:

Romana Lipovská

David Raus, v.r.

předseda senátu